

Lat okkum mana kommunistaspøkilsíð í jørðina

Sigfríður Olsen
valevni
í Vágum

Eftir at lögtingsval var útskrivað, hevði ein væntað, at Sambandsflokkurin fór at bróta seg út úr andstöðumyrkrinum og fór at koma fram í ljósið við tí so nógv umrødda »alternativa« politikkinum. Men so skuldi ikki vera. Tað, sum harafurimóti verður ført fram, er endurtøka av endurtøkum — hvussu út av lagi er fyriskipað hesi seinastu árin — hvussu javnaðarflokkurin er við at koma alt privat fyrirkastsemi í landi okkara og ikki at gloyma uttanlands-

skuldina, sum verður viðgjørd soleiðis, sum nú einaferð bert sambandsmanna eginleikar til reingjan av veruleika kann loyva.

At væl hevur verið stýrt prógvar tann framburður, ið verið hevur hesi árin, og hóast mangan sá dapurt út, eydnaðist við skilgøðum politikki at fáa sum frægast burtúr. Men trýst sambandsmanna á Fólkaflokkinn hevði við sær, at bestu tiltøkini ikki vundu frama. Hugsu bert um »Lassamálið«.

Javnaðarflokkurin fer heldur ikki at koma tað privata fyrirkastsemið, men fer sum altíð at stuðla øllum góðum tiltøkum, ið eru við til at skapa betri livikort í samfelagnum, men setir sum krav, at samfelagið eigur lut í á-góðanum, og at tað almenna í ferum, har tað sýnist skilgøtt, kann verða við í, summir rópa »tann fria kappingin«, hóast henda mangan er torført at fáa eyga á.

Høvdu uttanlandslánini ikki verið tikin, hevði munandi arbeiðsloysi verið í Føroyum í dag. Hetta við Javnaðarflokkurin ikki, men roynir altíð at skipa so fyrri, at arbeiði er fyrri allar hendur, og flokkurin

slær fast, at hetta er ein sjálvsagdur rættur til ein og hvønn. Røddir innan Fólkaflokkinn mæla til at arbeiðsloysi verður sett í verk fyrri at bota um figgj-arviðurskiptini. Minst til hetta, tá krossurin skal setast, tí lögtingsvalið 8. november fer at fáa alstór-an týðning fyrri, hvussu næstu árin koma at verða.

Tað er royndur lutur, at tá samgonga skal skipast, eru øll eygu vend móti Javnaðarflokkinum. Tí mega allar góðar kreftir fylkjast um Javnaðarflokkinn og visa honum álit. Sjálvt um vit javnað-artólk, nú valstriðið leikar á sum harðast, verða skýrd ateistar, kommunistar og mangt slíkt, so skulu vit nokk koma at siggja at aftan á valið fara allar hinir flokkarnir at kappast um at koma í eina samgongu saman við Javnaðarflokkinum, á-byrgdarflokkinum burtur-av í føroyskum politikki.

Vágafólk, latið okkum hesaferð mana kommunistaspøkilsíð í jørðina. Vit fara á val og velja flokkinn, ið veruliga verjir og virðir trúarfrelsi, og ikki sum aðrir, brúka hetta til politiskt fótatrað. — Veljið Javnaðarflokkinn ella eitt av valevnum hansara, tí tá fáa vit eitt gott val.

Javnaðarflokkurin uppiborið tók fyrri framstigin

Tað er enn kanska onkur, ið heldur at politikkur ikki er fyrri kvinnur, men tað er bara ikki heilt soleiðis. Umleið helvtina av veljar-unum eru kvinnur, tí skulu vit kvinnur eisini havt eitt orð at siga.

Nógv vatn er runnið í havið síðani Javnaðarflokkurin fekk sína stóru ávirkan í føroyskum politikki. Nú 18 av 22 árum hevur Javnaðarflokkurin sitið í leiðslu landsins, hevur ávirkað okkara samfelag soleiðis hesi ár við risa framstigum á nærum øllum økjum, at tað er at undrast á.

Har vit fyrri bert fáum árum síðani máttu taka til takkar við tí, ið kundi forvinnast í bygdini, og tað vóru oftast fáir dagar um árið, ber í dag til at fara til arbeiðis, hvar í oynni tað

skal vera. Tað eru skaptir møguleikar at búgva her og skaffa sær ársvinnu. Lata børnini ganga í framhaldsskúla og alikavæl búgva heima.

Hesum hava vit við veginum og teimum vinnulugu tiltøkunum í oynni at takka.

Hetta samfelag, sum í dag er eitt nútímans samfelag, fóru javnaðarmenn við Petur Mohr Dam á odda at tilrættaleggja. Í 1958 byrjaði framburðurin. Og hesin framburður hevur hildið fram til dagin í dag.

Latið okkum við Javnaðarflokkinum á odda gera góðar tíðir betri. Vit hava dæmi um, hvat javnaðarmenn hava skapt í okkara grannalondum Danmark, Noregi og Svøríki. Ongastaðni í

Karin Johansen
valevni
í Suðuroy

heiminum er tann einstaki borgarin so væl tryggjaður frá vøgu til grev. Tú kann ekkaleysur bliva gamal og um illa vil til — sjúkur. Tú ert tryggjaður økonomiskt. Tað samfel-

Skjældurin

Tann seinasta mansaldurin hava allir føroyingar roknað ókeypis læknaheilm, ókeypis skúlagongd, góð samfelagsviðurskipti, arbeiði til allar hendur, røktarheim, vøggustovur osfr. sum ómissandi stuðlar undir okkara samfelag. Vit hava mett hesar hart vunnu batar at vera nakað, ið vit hava rætt til, og sum ikki kann takast frá okkum.

Fyri umleið fimm árum síðani begynti henda kenning av trygd hjá tí einstaka at ridla. Ein ótti snikti seg spakuliga inn á fólk, ein ótti fyrri, at tey aftur skuldu gjalda sína lækna og sjúkrahús rokning sjálvi, ein ótti fyrri, at tey aftur skuldu gjalda skúlagongdina hjá børnunum sínum, ein ótti fyrri,

at tey ikki úttan viðari kundu rokna við at fáa mat í munni og tak yvir hevd, tá ið elldi tók at byggja. Mong vóru ikki longur so vis í, at tað í vissum grundleggjandi lutum holla samfelag, tey livdu í, kom at vara. Handan næstu nev hómaðu tey, sum í eini marru, eitt annað samfelag, ráari, eindaleysari: tað samfelagið, har bara tey, ið eiga pengarnar ella ta ráu styrkina, njóta mannsemiliga.

Orsøkin til henda óttan er greið. Meira og minni heil hjartað hava teir flestu politisku flokkarnir í Føroyum tiknið undir við teimum natúrligu mannaættindum, sum Javnaðarflokkurin tey seinastu tríati árin hevur gróðursett í samfelag okkara. Men tey seinastu fimm árin hevur ein flokkur, Fólkaflokkurin, tyðiliga og tyðiliga markerað eina aðra kós: hann tekur ikki undir við, at

Jóannes Dalsgaard
valevni
í Suðurstreymoy

vit øll hava krav upp á hesi mannaættindi.

Fólkaflokkurin begynti sum ein reinur vinnulivsflokkur. Men frá 1950 til 1975 hava vit kent henda flokkinn sum ein liberalan centrumsflokk. Har var pláss fyrri reinum vinnulivs áhugamálum. Men har var eisini pláss fyrri demokratisk og sosialt hugsandi fólk, fyrri borgarum, ið ynsktu eitt vist mat av stýring, ið kundi tryggja tí einstaka semiliga livikort.

Umleið 1975 hendi ein knapplig broyting í floksins grundsjónarmiðum. Og í dag uppliva vit ein laturligan sjónleik. Meðan summir av floksins kandidatum royna at kina føroyingum við mjúkari ostflis, er flokkurin í síni grund tyðiliga og greitt ikin tytt ut á høggravongin.

Tað samfelag, flokkurin nú virkar fyrri, er eitt samfelag fyrri tey riku, tey sterku og tey ráu — og bara tey. Hini, børnini, tey gomlu, tey litil-lættnu, tey ófullføru, kunnu fara fyrri hund og heyk!

Er tað sosialt at virka imóti sjúkrahúsum, skúlum, røktarheimum, dagpeningi? Er tað liberalt at taka lógvatak saman við einum fascistiskum diktaturi, har alt politiskt frælsi er málubundið? Er tað demokratisk at gleða seg um, at ein demokratisk valdur forseti verður tikin av døgum?

Nei, Fólkafloksins mál-gagn, Dagblaðið, hevur gjørt okkum eina tænastu. Tað hevur við sjeitummaseymi sligið fast: at Fólkaflokkurin ikki er ein sosialur flokkur at Fólkaflokkurin ikki er ein liberalur flokkur at Fólkaflokkurin ikki er ein demokratiskur flokkur

Tibetri er bót á borði. Einasti flokkur, sum — takkað veri síni dyggu ideologisku kjøflestu — er fusur til ikki bara at mæta hvørjum alopi á okkara sosiala virkisgarð, men eisini og um somu tíð at tetta henda virkisgarðin, gera hann hollari og dyggari ár fyrri ár er Javnaðarflokkurin. Hann er bol-verkið móti Fólkafloksins antisociala politikki, hann er skjældurin móti tí illgresi, sum floksins mál-gagn roynir at saa niður í føroyingar, hann er tryggdin fyrri, at Føroyar eisini í framtíðini kunnu vera eitt gott land at liva í — hjá okkum og børnum og eftirkomarum okkara.

Veljið Javnaðarflokkin!

agið tú stuðlaði í arbeiðsárum tínum, tekur sær av tær um hóttafall kemur. Eitt tiltak samfelag hava vit við javnaðarmennum at odda skapt her, men enn er ikki rokkið á mál. Tí er neyðugt at javnaðarmenn eisini aftan á hetta valið stila fyrri í Tinganesi og aðrastaðni við.

Vit høvdu eitt høggravent afturhaldsstýri frá 1950 til 1958 við Sambandsflokkinum og Fólkaflokkinum og lutvist Gamla Sjálvstýrinum.

Tí minnst hungursárin!

Eru tað tey, tit vilja

hava aftur, so er bara at velja hesar flokkar!

Tá vóru teir við at leggja deytt all okkara vinnuliv. Flestu av okkara bestu sjómennum máttu av landinum til Íslands og bygdu upp har yviri, meðan her var at kalla øskukalt.

Øðvisi hevur verið við Javnaðarflokkinum á odda. Vilja tit framhaldið hava arbeiði til allar hendur, og trygg viðurskipti fyrri hin einstaka, so er bara eitt at gera. Segan talar fyrri seg. Veljið Javnaðarflokkinn enn sterkari inn á ting.

Javnaðarfólk seta

menniskjað hægst — ikki sum høgkræfturnar: spekulantin, ið bara hevur eitt endamáð so nógv í egnan lumma sum gjørligt, vertin á hvønn teir pressa tað úr.

Sambandið hevur nú í hesi árin, teir hava sitið uttanfyri, roynt at juka um, hvussu stór útlendsk lán eru tikin. Eru teir veruliga so blindir, at teir ikki duga at siggja, hvat ið er bygt upp her á landi og sjøgv. Eru so óvitandi, at teir ikki siggja vegirnar, havnirnar, skularnar, itróttarhallirnar, svimjihallirnar, ellis- og røktar-

Framhald á síðu 14